

Vrije Universiteit, die, nu 14 jaar geleden, met zoo kloeke beslistheid, warmen zin en oprecht Christelijk getuigenis, die stichting aan het voorgeslacht bond, en den zegen van dat voorgeslacht over de Vrije Universiteit inriep — *Jhr. Mr. P. J. Elout van Soeterwoude*.

Daarna werd onze President-Curator opgeroepen van zijn arbeid; de man, die zich met zooveel beslistheid gaf aan de zaak onzer Vereeniging en haar school, *Mr. L. W. C. Keuchenius*.

En weinige maanden na hem verloren we een onzer directeuren, die de belangen onzer Vereeniging en van haar stichting de warme liefde zijns harten toedroeg; die nog zooveel beloofde: de heer *G. H. Thomassen à Thuessink van der Hoop*.

Herinnering aan deze mannen — ik weet het — is niet noodig. Zij leven nog in ons aller hart; maar we mogen en moeten het in deze vergadering herdenken, dat zij zich met al hunne gaven aan de Vrije Universiteit hebben gegeven; dat ze zich zelven gaven, hun naam, hun talent, hun invloed, hun werkkracht; en dat ze dat hebben gedaan ondanks allerlei tegenstand.

Wij bedoelen niet, *hun* roem en eere te geven; zij zelven, wanneer ze nog leefden, zouden dat allerm minst hebben begeerd; zij zouden gezegd hebben: Niet ons de eere, maar God den Heere alleen. En dat woord moet ook het onze zijn; de dank en de eere brengen wij Hem toe, die ons deze mannen schonk.

Maar hoe dankbaar we zijn, we gevoelen nu toch hun gemis, en dat nog des te meer, dewijl in onzen kring het aantal mannen klein is, die als zij, van hooge positie, aanzienlijke geboorte, uitmuntende door kennis, geacht zelfs bij de tegenstanders, behooren tot de wijzen, machtigen en edelen, maar die met beslistheid den Heere belijden en niet afwijken van de lijnen, aangegeven in het Woord Gods.

Het getal derzulken is klein, overal op de wereld, maar ook in ons vaderland.

Onze Vereeniging telt 8 à 9000 leden en begunstigers, en dat wijst er op, dat zij een vereeniging uit het volk is, uit de lieden van kleine middelen, ongeacht bij de wereld; inderdaad wel te noemen met de uitdrukking, die in het Verslag van H.H. Directeuren voorkomt „een democratische schare, door het Calvinistisch beginsel bezielde.” Zij draagt de signatuur van Christus' Kerke: „niet vele wijzen, niet vele edelen”, en dat is een van de kenmerken harer zuiverheid.

Voor haar zijn in de wereld, brengt dit karakter der vereeniging natuurlijk wel eigenaardige bezwaren met zich, maar dat moeten we dragen.

Daarmee is niet gezegd, dat we niet gaarne edelen in ons midden zouden willen hebben; we willen integendeel niets liever,